Nr. 2 (109) Aprill-mai-juuni 2013

EESTI METODISTI KIRIKU AJAKIRI

KODUTEEL

Millest jutlustas John Wesley 275 aastat tagasi Oxfordi ülikooli Püha Maarja kirikus

Mida räägiti vendadest Wesleydest 2013. aasta mais Haapsalus

Noored tunnistavad – pole mõtet oodata

Misjon Ameerikas, Tšehhimaal, Etioopias

Indeks 78228 ISSN 1406-2291
Nr. 2 (109) 2013
Hind 3 eurot

SELLES NUMBRIS

• **Superintendendilt**

Taavi Hollman
Täidetud tõotused 2

• **Jutlus**

John Wesley
Päästmine usu kaudu 4

• **Meilt ja mujalt**

Andres Kapp
Mõeldes vendadele Wesleydele ..9
Inna Välja
Kümme aastat Alfat Tallinnas ..10
Hea tunne on, kui inimesed hoolivad 17
Imbi Herm
Teateid Rakverest 18

• **NoorteNurk**

Riine Tiirik
Me teenime sama Jumalat 11
Noored tunnistavad:
Pole mõtet oodata 12

• **LasteLaegas**

Lastetööst meil ja mujal 13
Kas ka mina olen andekas? 15

Esikaanel: John Wesley Aldersgate'i kogemuse 275. aastapäevale pühendatud konverentsi tänujumalateenistus Haapsalu kirikus. Foto: Koduteel
Jõulude ajal Rakvere kirikus käsitööd tegemas. Foto: Rakvere kogudus

Väljaandja: EMK kirjastustoimkond
Narva mnt 51, 10152 Tallinn
Tel: 6688 479
e-post: koduteel@metodistikirik.ee
www.metodistikirik.ee/Koduteel

Toimetuse kolleegium: Anneli Klausson, Tarmo Lilleoja, Toomas Pajusoo, Priit Gregorios Tamm
Toimetaja: Kärt Jänes-Kapp
Kujundaja-küljendaja: Taimi Pärna
Kirjasaatjad: Imbi Herm (Rakvere), Arvi Lindmäe (Saaremaa), Irja Saksing (Kärsa ja Ahja)
LasteLaegas ja lastetöö uudised: Egle Hollman
NoorteNurk: Lemme Aulis

Täidetud tõotused

Hiljuti tähistasime **nelipüha** ja meenutasime Püha Vaimu tulekut jüngrite peale. Jumala vägi tegi nende sees ja nende kaudu asju, mis olid neile endalegi üllatuslikud. Niiviisi täitus Jumala tõotus, mis oli kaua aega enne Kristuse tulekut antud – et Jumal valab oma Vaimu kõigi inimeste peale.

Peetrus kinnitas oma esimeses jutluses, et see kogemus oli Jumala tõotuse (lubaduse) täitumine ja lisas kohe juurde, et see on kättesaadav kõigile, nii neile, kes lähemal, kui ka neile, kes kaugemal – keda iganes Jumal enda juurde kutsub.

Kui sinu usuelus ei ole mingil põhjusel Jumala väge, siis julgustan sind kinni haarama sellest Jumala lubadusest – usaldama, et see on ka sinu jaoks määratud ja sulle kättesaadav – ning kogema oma isiklikku nelipüha. Jumala Püha Vaimu vägi teeb meid võimeliseks olema Tema tunnistajad siin maailmas.

24. mail tähistasime **John Wesley Aldersgate'i kogemuse 275. aastapäeva**. Vendade Charlesi ja Johni otsingud sügavama usuelu tasandi leidmisel on olnud minule suureks eeskujuks sellest, kuidas Jeesuse jüngrina igapäevaselt kasvada ja areneda ning maailmale mõju avaldada.

Eelmises ajakirja numbris tõin esile küsimused, mida esitatakse vaimulikukandidaatidele. On ju vaimuliku ordinatsiooni kandidaat isik, kes igapäevaselt ise Jeesust järgib ning teisi sellesse jüngrirännakusse aitab. Täna tahan aga jagada küsimusi, mida John Wesley on esitanud väikegruppides küsimiseks.

Wesley-aegsed väikegrupid loodi selleks, et aidata usu suhtes ärganutel jüngriks sirguda. Wesley jaoks olid vaimulik kasv ja distsipliin äärmiselt vajalikud. Kord tsiteeris ta vanu tarku, kes ütelnud, et Hing ja ihu moodustavad inimese; **Vaim ja distsipliin aga kristlase** (Wesley's Works. Vol. 2, pg. 204). Kahjuks on need toona iga nädal väikegruppides esitatud küsimused tänapäeval jäänud unustusehõlma. Pole siis ime, et usk on jahtunud ja üha vähemaks jääb neid, kes palavalt ja innukalt oma Päästjat armastavad ning igapäevaselt usutegusid teevad. See on aga jüngriks olemise sisu. Ja ega Wesley Aldersgate'i kogemusele järgnenud äratus Inglismaal polnudki muud kui inimsüdamete äratamine Jumala tahte otsimisele, pääste vastuvõtmisele ja igapäevasele pühendumisele Jumalale. See leidis aset väikegruppides ja ühingutes, klassides ja rühmades, nagu neid Wesley ajal nimetati. Seal rõhutati kasvamist ja distsipliini kristlikus jumalikkuses ning pühitsuses.

Allpool toon ära küsimused, mida äratusaegsel, st 18. sajandi Inglismaal iga nädal küsiti. Hakka neidsamu küsimusi kasutama oma usuelus ning ka oma koguduses. Nõndaviisi võime täita jüngriks olemise suurt missiooni 21. sajandi sekulariseerunud Eestis.

Õppigem ja kasvagem ning osutugem igapäevaselt Jeesuse tõelisteks jüngriteks.

Vennatervitustega,

John Wesley küsib, mida Sina vastad?

Küsimused esitamiseks väikegrupis

● Loon ma teadlikult või alateadlikult muljet, nagu oleksin ma parem, kui tegelikult olen? Teiste sõnadega: olen ma silmakirjatseja?

● Olen ma aus kõigis oma tegudes ja sõnades või liialdan ma (tehes omi teeneid suuremaks, kui need tegelikult on)?

● Ega ma ei edasta teistele jutte, mida mulle on usalduses jagatud?

● Olen ma riietuse, sõprade, töö või harjumuste ori?

● Olen ma eneseteadlik, enesehaletseja või eneseõigustaja?

● Kas Piibel elas minus täna? Annan ma sellele aega rääkida mulle igapäevaselt?

● Kas mulle meeldib palve?

● Millal ma rääkisin viimati kellelegi oma usust?

● Kas ma palvetan selle pärast, kuidas ma raha kasutan?

● Kas ma heidan voodisse õigel ajal ja kas ma tõusen üles õigel ajal?

● Olen ma milleski Jumalale sõnakuulmatu?

● Seisan ma vastu, et mitte teha seda, mille kohta minu südametunnistus tunneb rahutust?

● Kas ma olen mingis eluvaldkonnas löödud?

● Kas ma olen kade, ebapuhas, kriitiline, ärritatav, hell või mitteusaldatav?

● Kuidas ma kasutan oma vaba aega?

● Olen ma uhke?

● Kas ma tänan Jumalat, et ma pole selline, nagu teised inimesed, eriti nagu see variser, kes põlastas tõlnerit?

● On mul kedagi, keda ma kardan, kes mulle ei meeldi, keda tahaks hüljata, kritiseerida, kelle vastu hoida südames pahameelt või näidata hoolimatust? Kui on, siis mida ma kavatsen sellega ette võtta?

● Kas ma torisen või hädaldan pidevalt?

● Kas Kristus on tõeline/reaalne minu jaoks?

Küsimused esitamiseks väikerühmas

(John Wesley järgi ***band***'is)

● Millist teadlikku pattu oled teinud alates eelmisest koosolekust?

● Milliste kiusatustega oled vastakuti olnud?

Haapsalu kiriku vitraažid "Kristuse sünd" ja "Mäejutlus", mida pastor Urmas Rahuvarm Aldersgate'i konverentsil Haapsalus suure südamesoojusega tutvustas.

● Kuidas sa neist võitu said?

● Mida oled mõtelnud, ütelnud või teinud, milles kahtled, et oli see patt või mitte?

● Ega sul ei ole midagi, mida tahad saladuses hoida? (See küsimus oli valikuline.)

Küsimused raha kasutamise kohta

● Soovides kulutada raha, kas toimin, nagu kuuluks see raha mulle, või toimin kui Issanda majahoidja?

● Milline kirjakoht soovitab mul seda raha nõndaviisi kasutada?

● Kas suudan loobuda sellest ostust ohvrina Issandale?

● Kas Jumal tasub mulle selle väljamineku õigete ülestõusmises?

Oxfordi ülikooli õppejõuna tuli Wesleyl aegajalt ülikooli pühapäevastel ja kirikupühade jumalateenistustel jutlustada. Neist jumalateenistustest oli kohustatud osa võtma kogu ülikooli pere. Kuigi seda kohustust väga ei täidetud, olid säärased puhud jutlustajaile suurepärane võimalus siirast sõnumit kuulutada. John Wesley pidas 1730. aasta novembrist 1735. aasta septembrini üheksa ülikooli-jutlust, mida on palju rohkem, kui tavaline jutlustamisgraafik oleks eeldanud. See vihjab sellele, et Wesleyt hinnati Oxfordis jutlustajana rohkem kui tavaliselt arvatud; või siis oli ta teistest rohkem valmis selles osas teenima ning asendas neil puhkudel teisi.

Wesleyl paluti taas Oxfordis jutlustada Püha Barnabase päeval, 11. juunil 1738, üsna pea pärast naasmist Georgiast. Eelnevate kuude jooksul oli Wesley läbi elanud radikaalse seesmise muutuse, mis kulmineerus 24. mail 1738, millest tema Oxfordi kolleegid ilmselt palju ei teadnud. Vahepeal oli ta oma "uut evangeeliumi" (päästmine usu kaudu) juba testinud mitmes Londoni ja selle lähiümbruse kirikus, kus ta põhjustas kõikjal vaidlusi, mille tulemusena talle keelati nende kirikute kantslist jutlustamine.

Seepärast ei eeldanud ta heasoovlikku vastuvõttu ka Oxfordis. Sellegipoolest oli "Päästmine usu kaudu" tema esimene avalik esinemine oma positiivse evangeelse manifestiga pärast Aldersgate'i kogemust.

Väärib mainimist, et selle jutluse vennastekoguduslikku sisu pehmendavad viited Inglise Kiriku "Homiiliate raamatule", nagu näiteks väite puhul, et pääste tähendab ka väge mitte patustada. Siin on näha ka Wesley esitatud päästva usu definitsiooni ilmne anglikaanlik värving.

Albert C. Outleri sissejuhatav kommentaar John Wesley jutlusele "Salvation by Faith"

Päästmine usu kaudu

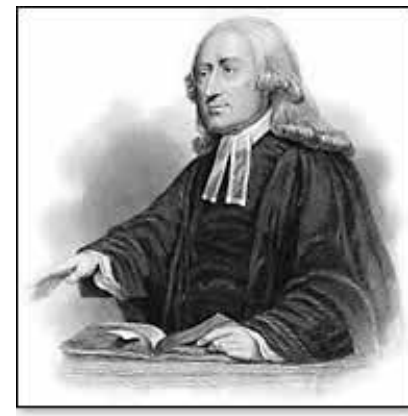

JOHN WESLEY

Jutlus Oxfordi ülikoolis
Püha Maarja kirikus
11. juunil 1738

Sest teie olete armu läbi päästetud usu kaudu.

Efeslastele 2:8

1. Kõik õnnistused, mis Jumal inimese peale on välja valanud, tulenevad Tema armust, heldusest või soosingust: Tema vabast, ärateenimatust soosingust, täiesti ärateenimatust soosingust, kus inimesel ei ole mingisugust õigust nõuda vähimatki Tema halastusest. See oli puhas arm, mis "kujundas inimese maa põrmust ja puhus temasse elava hinge", ning vermis sellele hingele Jumala kuju ja "pani kõik asjad Tema jalge alla". Seesama vaba arm on ikka meie sees tänaselgi päeval, kogu meie elus, hingetõmbes ja kõigis asjus. Sest ei meis endis ega selles, mis meil on või mida me teeme, ei ole seda, mis vähimalgi määral vääriks midagi Jumala käest. "Kõik meie teodki oled Sina, oo Jumal, teinud meie sees." Seega on need kõik veelgi enam näited ilma hinnata halastusest: ja milles iganes inimene leitakse õige olevat, on ka see Jumala and.

2. Millega siis võib patune inimene teha lepitust oma pattude pärast? Kas tema enese tegudega? Ei. Kui neid oleks ka ohtrasti või oleks need pühad, ometigi ei ole need tema enese, vaid Jumala omad. Tegelikult on need kõik iseeneses siiski ebapühad ja patused, nõnda et viimane kui üks neist vajab värsket lepitust. Rikutud puu kasvatab ainult rikutud vilja. Ja tema süda on ometigi rikutud ja jõle, olles "ilma jäänud Jumala kirkusest", sellest kirkast õigusest, mis alguses vajutati tema hinge tema suure Looja kuju kohaselt. Seepärast, kuna tal pole ei õigust ega tegusid, millele toetuda, siis on tema "suu suletud Jumala ees".

3. Kui siis patune inimene leiab soosingut Jumala juures, on see "arm armu peale" (*χαριν αντι χαριτος*). Kui Jumal arvab heaks siiski meie peale õnnistusi välja valada – jah, millest suurim on tõesti päästmine – siis mida muud saame me nende asjade peale öelda, kui "tänu olgu Jumalale Tema ütlemata suure anni eest"! Ja nii see ongi. Siin Jumal "teeb nähtavaks oma armastuse meie vastu sellega, et Kristus suri meie eest, kui meie olime alles patused", selleks et meid päästa. "Sest teie olete armu läbi päästetud usu kaudu." Arm on päästmise allikas ja usk selle tingimus.

Nüüd, et mitte jääda ilma Jumala armust, on meil tarvilik hoolikalt uurida:

I. Mis usk see on, mille kaudu meid päästetakse.

II. Mis on see päästmine, mis toimub usu kaudu.

III. Kuidas me võiksime vastata mõningatele vastuväidetele.

I

Mis usk see on, mille kaudu meid päästetakse.

1. Ja, esiteks, see ei ole pelgalt pagana usk. Jumal nõuab paganalt, et see usuks, "et Jumal on olemas ja et Ta annab palga neile, kes Teda otsivad"; ja et Teda tuleb otsida, "ülistades ja kiites Teda kui Jumalat kõige eest", ja praktiseerides oma kaasloodute suhtes hoolikalt moraalseid voorusi, õiglust, halastust ja tõde. Ei kreeklane ega roomlane, ei sküüt ega indiaanlane võinud end vabandada, kui ta ei uskunud seda piskut: Jumala olemasolu ja omadusi, tulevast tasu ja karistust ning moraalse vooruse kohustuslikku loomust. Sest kõik see on vaid paganliku inimese usk.

2. Ka ei ole see kuradi usk, kuigi see usk läheb kaugemale kui pagana oma. Sest kurat usub mitte ainult seda, et on olemas tark ja vägev Jumal, armuline tasuma ja õiglane karistama, vaid ta usub ka seda, et Jeesus on Jumala Poeg, Kristus, maailma Õnnistegija. Nõnda me leiame teda siis selgesti kuulutavat: "Ma tean, kes Sa oled: Jumala Püha." (Lk 4:34) Ka ei või me kahelda, et see õnnetu hing usub kõiki neid sõnu, mis lähtuvad selle Püha suust; ja kõike muud, mida kirjutasid need vanaaja pühad mehed, kellest kahe kohta oli ta sunnitud andma selle aulise tunnistuse: "Need inimesed on Kõigekõrgema Jumala sulased, kes kuulutavad teile päästmise teed." Nõnda palju siis usub Jumala ja inimese suurim vaenlane, ja väriseb sellesse uskudes, et "Jumal on avalikuks saanud lihas;" et Tema "paneb kõik vaenlased Tema jalge alla"; ja et "kogu Pühakiri on Jumala sisendatud". Nii kaugele läheb kuradi usk.

3. Kolmandaks, see usk, mille kaudu meid päästetakse, selle sõna selles tähenduses, nagu seda edaspidi selgitatakse, ei ole pelgalt see usk, mis oli apostlitel siis, kui Kristus oli veel maa peal; kuigi nad uskusid Temasse nõnda, et "jätsid kõik ja järgnesid Talle"; kuigi neil oli väge saata korda imetegusid, "parandada kõiki haigusi ja igasugu nõtrust"; neil oli siis "vägi ja meelevald kõigi kurjade vaimude üle"; ja veel üle selle kõige, nende Õpetaja läkitas nad "kuulutama Jumala riiki". Ja ometigi, pärast nende tagasipöördumist kõigi nende vägevate tegude tegemiselt, nimetab nende Issand ise neid "uskmatuks sugupõlveks". Ta ütleb neile, et "nad ei suutnud kurja vaimu välja ajada nende uskmatuse tõttu." Ja kui siis kaua aega hiljem, kui neil eeldatavasti pidi juba pisut olema, ütlesid nad Talle: "Kasvata meie usku," siis vastab Ta neile selgelt, et seda usku pole neil põrmugi, isegi mitte sinepiivakese jagu: "Aga Issand ütles: Kui teil oleks usku nagu sinepiivakene, te võiksite ütelda sellele mooruspuule: "Juuri end üles ja istuta merre!" ja see kuulaks teie sõna."

Mis usk see siis on, mille kaudu meid päästetakse? Sellele võib vastata: esiteks, üldiselt, see on usk Kristusesse – Kristus, ja Jumal Kristuse kaudu, on selle õigeks objektiks.

4. Mis usk see siis on, mille kaudu meid päästetakse? Sellele võib vastata: esiteks, üldiselt, see on usk Kristusesse – Kristus, ja Jumal Kristuse kaudu, on selle õigeks objektiks. Selle läbi eristub see selgelt nii muistse kui moodsa aja paganate usust. Ja kuradi usust eristab seda täielikult see – see ei ole mitte kõigest spekulatiivne, ratsionaalne asi, mitte külm, elutu nõustumine, rodu ideid inimese peas; vaid see on südame hoiak. Sest nõnda ütleb Pühakiri: "Südamega usutakse õiguseks." Ja: "Kui sa oma suuga tunnistad, et Jeesus on Issand ja oma südames usud, et Jumal on Ta üles äratanud surnuist, siis sind päästetakse."

5. Ja selles erineb see sellest usust, mis apostlitel oli siis, kui Issand oli maa peal, et see tunnustab Tema surma ja Tema ülestõusmise väe vajadust ja teeneid. See tunnustab Tema surma kui ainust piisavat vahendit inimese lunastamiseks igavesest surmast ja Tema ülestõusmist kui meie kõigi taastamist ellu ja surematusse; niivõrd, kui Ta "loovutati meie üleastumiste pärast ja äratati üles meie õigekssaamise pärast". Ristiusk ei ole siis mitte ainult nõustumine kogu Kristuse evangeeliumiga, vaid ka täielik Kristuse vere usaldamine, usaldus Tema elu, surma ja ülestõusmise teenetele; toetumine Talle kui meie lepitusele ja meie elule, mis on *antud meie eest* ja mis *elab meie sees*. Kindel on see usaldus, mis inimesel on Jumalas, et Kristuse teenete kaudu on *tema* patud andestatud ja *tema* on lepitatud Jumala heameeleks; ja selle tulemusena lõpetamine koos Temaga ja kinni hoidmine Temast kui meie "tarkusest, õigusest, pühitsusest ja lunastusest" ehk ühe sõnaga öeldult, meie päästest.

II

Mis on see päästmine, mis toimub usu kaudu, on teine asi, mida me peame vaatlema.

1. Ja, esiteks, millele muule see ka ei vihja, see on praegune pääste. Jah, see on midagi kättesaadavat, midagi tegelikult saavutatavat juba siin maa peal nende jaoks, kellel on osa sellest usust. Sest nõnda ütleb apostel usklikele Efesoses, ja nende kaudu kõigile usklikele kõikidel aegadel, mitte "te *saate* [tulevikus]" (kuigi ka see on tõsi), vaid "teie *olete* päästetud usu kaudu".

2. Te olete päästetud (võttes kõik kokku ühte sõnasse) patust. See on päästmine usu kaudu. See on see suur päästmine, millest kuulutas ette ingel, enne kui Jumal tõi oma ainusündinu sellesse maailma: "Sina paned Talle nimeks Jeesus, sest Tema päästab oma rahva nende pattudest." Ja ei siin ega Pühakirja teistes osades ole selles osas mingit piirangut ega kitsendust. Kogu oma rahva, või, nagu mujal on väljendatud, kõik, kes

usuvad Temasse, päästab Ta nende pattudest: nii päruspatust kui teopattudest, mineviku ja oleviku liha- ja vaimupattudest. Usu kaudu, mis on nende sees, päästetakse nad nii süüst kui selle väest.

3. Esmalt kõikide minevikupattude süüst. Sest kuna "kogu maailm on süüdi Jumala ees", siis kui Ta "peaks meeles kõik pahateod, kes siis püsiks"; ja kuna "Seaduse kaudu tuleb patutundmine", kuid mitte päästmist sellest, nii et "Seaduse tegude tõttu ei mõisteta kedagi õigeks Tema ees"; siis nüüd "see Jumala õigus, mis tuleb Jeesusesse Kristusesse uskumise kaudu" "saab avalikuks neile, kes usuvad". Nüüd on nad siis "mõistetud õigeks Tema armust päris muidu, lunastuse kaudu, mis on Jeesuses Kristuses, kelle Jumal on seadnud Tema veres lepitusohvriks usu kaudu, et näidata oma õigust üles sellega, et Ta kustutas varem tehtud patud". Nüüd on Kristus "meid Seaduse needusest lahti ostnud, kui Ta sai needuse meie eest". Ta on "kustutanud ära meie võlakirja, mis oli meie vastu, ning selle on Ta kõrvaldanud, naelutades selle risti külge". "Nii ei ole nüüd enam mingit hukkamõistu neile, kes usuvad Kristusesse Jeesusesse."

4. Ja olles päästetud süüst, on nad päästetud ka hirmust. Mitte sellest lapselikust eksimisehirmust, vaid kõigest orjalikust hirmust, "kartusest, milles on piina", hirmust karistuse ees, Jumala raevu hirmust, keda nad enam ei pea kalgiks peremeheks, vaid hellitavaks Isaks. "Sest nad ei ole saanud orjuse vaimu, et nad peaksid jälle kartma, vaid lapseõiguse Vaimu, kelles nad hüüavad: 'Abba! Isa!' Seesama Vaim tunnistab koos nende vaimuga, et nad on Jumala lapsed." Nad päästetakse ka hirmust, kuigi mitte võimalusest, langeda ära Jumala armust ja jääda ilma nendest suurtest ja kallihinnalistest tõotustest. Nad on "kinnitatud tõotatud Püha Vaimu pitseriga, kes on nende pärandi tagatis". Nõnda on neil siis "rahu Jumalaga meie Issanda Jeesuse Kristuse läbi … Nad rõõmutsevad Jumala kirkuse lootuses … Ja Jumala armastus on välja valatud nende südamesse Püha Vaimu läbi, kes neile on antud". Ja selle kaudu "veendakse" neid (kuigi mitte kõiki igal ajal ja mitte sellesama täieliku veendumusega), "et ei surm ega elu, ei praegused ega tulevased asjad, ei kõrgus ega sügavus ega mis tahes muu loodu suuda neid lahutada Jumala armastusest, mis on Kristuses Jeesuses, meie Issandas".

Nõnda siis, "igaüks, kes Temasse usub, päästetakse", on ja peab olema kogu meie jutlustamise alusmüüriks.

5. Taas, selle usu kaudu päästetakse nad nii patu võimusest kui ka patusüüst. Niisiis kuulutab Apostel: "Te teate, et Tema on ilmunud patte ära kandma ning Temas endas ei ole pattu. Ükski, kes püsib Temas, ei tee pattu." (1Jh 3:5–6) Ja taas: "Lapsed, ärgu keegi eksitagu teid! … Kes teeb pattu, on kuradist." "Igaüks, kes usub, on Jumalast sündinud." Ja: "Ükski, kes on sündinud Jumalast, ei tee pattu, sest Jumala seeme püsib temas ja ta ei saa teha pattu, sest ta on sündinud Jumalast." Veel kord: "Me teame, et ükski, kes on sündinud Jumalast, ei tee pattu, sest Jumalast sünnitatu hoiab ennast ja kuri ei puuduta teda." (Jh 5:18)

6. See, kes on usu kaudu Jumalast sündinud, ei tee pattu: (1) mingit harjumuspärast pattu, sest kõik harjumuspärased patud on valitsevad patud; aga patt ei tohi valitseda mitte kelleski, kes usub. Ega (2) mingit tahtlikku pattu; sest tema tahe, kui ta jääb usku, on täielikult patu vastu ja jälestab seda kui surmavat mürki. Ta ei patusta (3) mingi patuse ihalduse kaudu; sest ta igatseb pidevalt Jumala püha ja täiuslikku tahet; ja mis tahes ebapüha ihalduse lämmatab ta juba eos. Ka ei patusta ta (4) nõtrusest ei teos, sõnas, ega mõttes; sest tema nõtrused ei lange kokku tema tahtega; ja ilma tahteta ei ole need õiged patud. Seega, "ükski, kes on sündinud Jumalast, ei tee pattu". Ja kuigi ta ei või öelda, et ta pole pattu teinud, ometigi nüüd *"ta ei tee pattu"*.

7. See on siis see päästmine, mis tuleb usu kaudu juba selles maailmas: päästmine patust ja patu tagajärgedest, sageli väljendatud sõnaga "õigeksmõistmine", mis, kõige laiemas mõttes, tähendab vabastamist süüst ja karistusest Kristuse lepituse kaudu, mis tõeliselt rakendatakse patuse hingele, kes nüüd Temasse usub, ja vabastamist patu väest tema sees "kuju saava Kristuse kaudu". Nõnda et see, kes sel kombel on usu kaudu mõistetud õigeks või päästetud, on tõepoolest "uuesti sündinud". Ta on "uuesti sündinud Vaimust" uude "ellu, mis on koos Kristusega Jumalas". Ja "äsjasündinud lapsena võtab ta rõõmuga vastu *αδολον*, vaimulikku selget piima ja kasvab selle varal"; "saades vägevaks Issandas, oma Jumalas", "minnes usust usku", "armust armu", "kuni ta lõpuks saab täismeheks Kristuse täisea mõõtu mööda".

III

Esimene tavapärane vastuväide sellele on see ...

1. … et ainult usu kaudu pääsemise ja õigeksmõistmise jutlustamine tähendab jutlustamist pühaduse ja heade tegude vastu. Sellele võiks anda lühikese vastuse: see võiks olla nõnda, kui me kõneleksime, nagu mõned seda teevad, usust, mis seisab nendest asjadest eraldi. Kuid meie räägime usust, mis ei ole selline, vaid tingimata viljakas kõikide heade tegude ja pühaduse poolest.

2. Kuid võib-olla on kasuks, kui vaatleme seda pisut laiemalt: eriti seetõttu, et see pole mingi uus vastuväide, vaid pärineb juba Püha Pauluse aegadest, sest isegi siis küsiti: "Kas me siis tühistame Seaduse usu läbi?" Me vastame, esiteks, et kõik, kes ei jutlusta usku, tühistavad Seaduse, kas otseselt ja jämedalt, piirangute ja kommentaaridega, mis söövad välja antud teksti vaimu; või kaudselt, mitte osutades ainsale vahendile, mille abil on Seadust võimalik täita. Samas, teiseks, "me kehtestame Seaduse", näidates nii selle täit ulatust ja vaimulikku mõtet kui kutsudes kõiki sellele elavale teele, mille kaudu

“Seaduse nõuded oleksid nendes täidetud”. Need, usaldades ainult Kristuse verd, kasutavad kõiki neid seadmisi, mis Tema on määranud, teevad “kõiki häid tegusid, nii nagu Jumal juba enne oli neile seadnud, et nad teeksid neid”, ning naudiksid ja ilmutaksid kõiki pühi ja taevalikke loomuomadusi, ja sedasama “meelt, mis oli Kristusel Jeesusel”.

3. Aga kas ei tee selle usu jutlustamine inimesi uhkeks? Me vastame: mõnikord võib see nii juhtuda. Sellepärast pangu iga usklik hoolega tähele (suure Apostli sõnade kohaselt): “Oksad on ära murtud, et mind asemele pookida. Ära mõtle kõrgilt, vaid karda, sest kui Jumal ei säästnud loomulikke oksi, ega Ta siis sindki säästa! Vaata siis Jumala heldust ja karmust: karmust küll nende vastu, kes on langenud, heldust aga sinu vastu, kui sa jääd heldusesse, muidu raiutakse sindki maha!” Ja kui ta jääb sellesse, siis meenuvad talle need Püha Pauluse sõnad, mis näevad ette ja vastavad sellele samale vastuväitele: “Kus on nüüd kiitlemine? See on välistatud. Millise seaduse läbi? Kas tegude seaduse läbi? Ei, vaid usu seaduse läbi!” (Rm 3:27) Kui inimene mõistetaks õigeks tema tegude kaudu, siis oleks tal, millest kiidelda. Aga sellel, “kes tegusid ei tee, vaid usub Temasse, kes teeb õigeks jumalakartmatu”, ei ole millegagi kiidelda. (Rm 4:5) Samast asjast kõnelevad ka sellele eelnevad ja järgnevad sõnad: “Aga Jumal, kes on rikas halastuselt, … kuigi me olime surnud üleastumistes, on meid koos Kristusega teinud elavaks (armu läbi te olete päästetud!) … et näidata tulevastel aegadel oma armu võrratut rikkust helduses meie vastu Kristuses Jeesuses. Sest teie olete armu läbi päästetud usu kaudu – ja see ei ole teist enestest.” (Ef 2:4–5, 7–8) Teist enestest ei tule ei teie usk ega teie pääste. “See on Jumala and”, tasuta, ära teenimata and – see usk, mille kaudu teid päästetakse, aga ka see pääste, mille Ta Tema enda heameelest, lihtsalt oma soosingust, lisab sinna juurde. Et teie usute, on üks osa Tema armust; ja et te uskudes pääsete, on teine osa. “Mitte tegudest, et ükski ei saaks kiidelda.” Sest kõik meie teod,

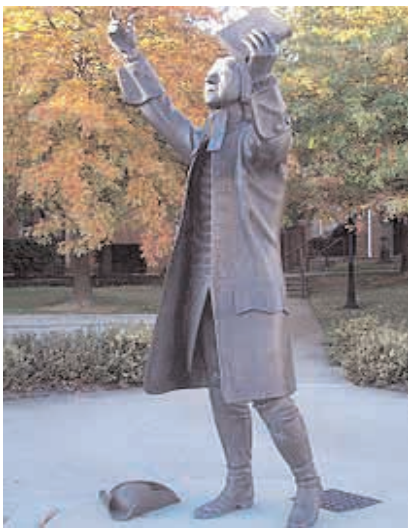

kogu meie õigus, mis meil oli enne meie uskumist, ei pälvinud Jumalalt muud kui hukkamõistu, nii kaugel olid nad usu ärateenimisest, mis seetõttu, kui seda antakse, ei ole “tegudest”. Ka ei ole päästmine nendest tegudest, mida me teeme, kui me usume. Sest “Jumal on” siis “see, kes teeb kõike meie sees”. Ja sellepärast, et Ta annab meile tasu selle eest, mis Ta ise on meie sees korda saatnud, ainult kiidab Tema halastuse rikkust ja ei jäta meile midagi, mille üle kiidelda.

4. Siiski, kas nõndaviisi Jumala halastusest kõnelemine, et Ta päästab või mõistab õigeks ilma hinnata, ainult usu tõttu, ei julgusta inimesi, kes on patus? Tõepoolest, see võib olla nii; paljud “püsivad patus, et arm suureneks”. Kuid nende veri tuleb nende eneste peale. Jumala headus peaks neid ajama meelt parandama, ja nii ongi see nendega, kes on südamelt siirad. Kui nad teavad, et veel on andestust, siis hüüavad nad suure häälega, et Ta kustutaks ära ka nende patud usu tõttu Jeesusesse. Ja kui nad hüüavad siiralt ega kohku, kui nad otsivad Teda kõigi vahenditega, mis Ta on määranud, kui nad keelduvad lohutusest, kuni Ta tuleb, siis “Ta tuleb ega viivita mitte”. Ja Tema võib teha palju tööd lühikese ajaga. Apostlite tegude raamatus on palju näiteid selle kohta, kuidas Jumal paneb selle usu inimeste südamesse nii kiiresti, nagu välk langeb taevast. Nõnda siis, kui Paulus ja Siilas hakkasid jutlustama, *parandas* vangivalvur *meelt, uskus ja ristiti* – nii nagu ka Püha Peetrus ristis kolm tuhat nelipüha päeval, kes kõik parandasid meelt ja uskusid tema esimese jutluse peale. Ja, tänu Jumalale, ka praegu on palju elavaid tõestusi selle kohta, et Ta on ikka nõnda “võimas päästma”.

5. Sama tõe kohta on ka – vaadelduna teise nurga alt – esitatud hoopis vastupidine vastuväide: “Kui inimest ei päästeta kõige selle tõttu, mis ta teeb, siis ajab see inimesed meeleheitele.” Tõsi, meeleheitele selle pärast, et neid päästetakse nende endi tegude tõttu, nende oma teenete või õiguse tõttu. Ja nii peabki see olema; sest mitte keegi ei või usaldada Kristuse teeneid, kuni ta ei ole täielikult lahti ütelnud enda omadest. See, kes “püüab kehtestada oma õigust”, ei saa vastu võtta Jumala õigust. Õigust, mis on usust, ei saa talle anda, kuni ta usaldab seda, mis on Seadusest.

6. Kuid see, öeldakse, on ebamugav õpetus. Kurat rääkis täpselt iseenda moodi, see tähendab, ilma tõe või häbita, kui ta söandas inimesele pakkuda, et see on nõnda. See on ainus kinnitav õpetus, see on “täis lohutust” kõikide enese hävitanud, ennast hukka mõistnud patuste jaoks. Selles, et “see, kes usub Temasse, ei jää häbisse”; et “Issand on rikas kõikide heaks, kes Teda appi hüüavad” – siin on lohutus, kõrgem kui taevas, tugevam kui surm! Mis! Halastust kõikidele? Sakkeusele, rahva röövijale? Maarja Magdaleenale, tuntud hoorale? Ma usun, et kuulen kedagi ütlevat: “Siis võin mina, isegi mina, loota halastust!” Ja nii see on, sa vaevatu, keda keegi pole lohutanud! Jumal ei heida enesest ära sinu palvet. Jah, võibolla ütleb Ta juba järgmisel tunnil: “Ole julge, sinu patud on sulle andeks antud!” Nõnda andeks antud, et need ei valitse enam sinu üle; ja “Püha Vaim tunnistab koos sinu vaimuga, et sa oled Jumala laps”. Oo, rõõmusõnum! Sõnum suurest rõõmust, mis saab osaks kogu rahvale. “Hoi! Kõik janused, tulge vee juurde; tulge, ostke ilma rahata ja ilma hinnata.” Ükskõik, millised on sinu patud, kuigi “need on helepunased”, kuigi “neid on rohkem kui juuksekarvu su peas”, “pöördu Issanda poole, siis halastab ta sinu peale; ja meie Jumala poole, sest Tema annab palju andeks”.

7. Kui enam ei teki vastuväiteid, siis öeldakse meile lihtsalt, et päästmist usu kaudu ei tohiks jutlustada esimese õpetusena või siis ei peaks seda üldse jutlustatama. Aga mida ütleb Püha Vaim? "Teist alust ei saa keegi rajada selle kõrvale, mis on juba olemas – see on Jeesus Kristus." Nõnda siis, "igaüks, kes Temasse usub, päästetakse", on ja peab olema kogu meie jutlustamise alusmüüriks; see tähendab, seda tuleb jutlustada esmajoones. "Hüva, kuid mitte kõikidele." Kellele me siis ei tohiks seda jutlustada? Kelle me välja arvame? Vaesed? Ei, nendel on eriline õigus kuulda evangeeliumi jutlustamist. Harimatud? Ei. Jumal on need asjad ilmutanud õpetamata ja võhiklikele inimestele juba algusest saadik. Noored? Mitte mingil juhul. "Laske need" igal kombel "tulla Kristuse juurde ja ärge keelake neid mitte". Patused? Hoopiski mitte! Tema "ei tulnud meeleparandusele kutsuma õigeid, vaid patuseid". Miks me siis peaksime, kui üldse, välja arvama rikkad, haritud, austusväärsed, moraalsed inimesed? Ja see on küll tõsi, et nad ise sageli arvavad endid välja kuulmisest; ometi peame meie rääkima meie Issanda sõnu. Sest nõnda kõlab meie ülesanne: "Minge ja kuulutage evangeeliumi kogu loodule." Kui keegi väänab seda või mis tahes osa sellest, endale hävinguks, siis peab ta ise kandma oma koormat. Aga ikkagi, "nii tõesti kui Issand elab, meie räägime, mis Issand meile ütleb".

8. Sel korral räägime me veel konkreetsemalt, et "te olete päästetud armust usu kaudu": sest mitte kunagi ei ole selle õpetuse säilitamine kohasem kui praegusel ajal. Mitte miski peale selle ei suuda mõjusalt takistada Rooma pettekujutluse levikut meie keskel. Selle kiriku eksituste ükshaaval ründamisele ei tuleks lõppu. Aga päästmine usu kaudu rabab selle juurtesse ja kõik eksitused langevad ühekorraga seal, kus see õpetus kehtestatakse. Just see õpetus (mida meie kirik õigusega nimetab "ristiusu tugevaks kaljuks ja aluseks") oli see, mis esimesena kihutas paavstluse minema meie kuningriigist ja ainult see üksi suudab seda ka siit eemal hoida. Mitte miski muu ei suuda peatada seda ebamoraalsust, mis on üleujutusena laiali levinud meie maal. Kas sa suudaksid suure sügaviku tühjendada tilgakaupa? Siis võid sa meid kujundada ümber, laites maha konkreetsed pahed. Kuid toodagu sisse "õigus, mille Jumal annab usu peale" ja siis vaibuvad selle uhked lained. Mitte miski peale selle ei suuda sulgeda nende suid, "kelle au on nende häbis" ja kes avalikult "salgavad ära Issanda, kes nad on vabaks ostnud". Nad suudavad rääkida Seadusest nii ülevalt, nagu see, kelle südamesse Jumal on selle kirjutanud. Kuuldes neid sel teemal kõnelemas, võib kalduda arvama, et nad ei ole kaugel Jumala riigist. Kuid viige nad Seaduse juurest evangeeliumi juurde; hakake peale usu õigusega, "Kristusega, kes on Seaduse lõpp, õiguseks igaühele, kes usub", ja need, kes alles äsja näisid peaaegu et täiesti kristlased, tunnistavad, et nad on hukatuse pojad, nii kaugel elust ja päästest (Jumal olgu neile armuline!), nagu põrgusügavik on taevakõrgusest.

9. Just sel põhjusel raevutsebki vaenlane nii meeletult, kui iganes maailmale kuulutatakse "päästmist usu kaudu". Just sel põhjusel ajas ta kihama maa ja põrgu, et hävitada neid, kes sellest esimestena jutlustasid. Ja just selsamal põhjusel, teades, et ainult usk suudab kukutada tema riigi alused, kutsus ta välja kõik oma väed, ja kasutas kõiki oma valetamise ja laimamise kunste, et hirmutada seda Vägede Issanda aulist eestvõitlejat, Martin Lutherit, selle õpetuse taaselustamisest. Siin pole ka midagi imes-tada. Sest nagu see jumalamees tähele paneb: "Kuidas küll ajab uhket ja tugevat relvastatud meest raevu see, kui teda peatab ja teeb tühiseks üks väike laps, kes tuleb tema vastu pillirookepiga käes!" – eriti kui ta teadis, et see väike laps kukutab ta kindla peale ja tallab ta jalge alla. "Aamen, Issand Jeesus!" Nõnda siis on sinu tugevus alati saanud "täielikuks nõtruses"! Mine siis välja, sa väike lapsuke, kes usud Temasse ja Tema "parem käsi õpetab sulle kardetavaid tegusid"! Kuigi sa oled abitu ja nõrk, nagu mõne päeva vanune imik, ei suuda vägev mees sinu ees jääda seisma. Sina võidad ta ära ja allutad tema ja kukutad tema ning tallad ta oma jalgade alla. Sa marsid edasi oma pääste suure Raja- ja juhtimise all, "võitjana võitmiseks", kuni kõik sinu vaenlased hävitatakse ja "surm on neelatud võidusse".

Aga olgu tänu Jumalale, kes meile annab võidu meie Issanda Jeesuse Kristuse läbi, kellele koos Isa ja Püha Vaimuga olgu õnnistus ja kirkus ja tarkus ja tänu ja au ja vägi ja võim, igavesest ajast igavesti.

Aamen

Tõlkinud Priit Gregorios Tamm

Mõeldes vendadele Wesleydele

24. mail täitus 275 aastat John Wesley elus toimunud murrangulisest kogemusest, mis muutis tema elu ja hiljem tema kuulutustöö tulemusena tuhandete inimeste elu. Tänapäeval ühendab Metodisti Maailmanõukogu üle 80 miljoni inimese üle kogu maailma. Eesti Metodisti Kirik kogunes 275 aasta taguste sündmuste tähenduse taasmõtestamiseks Haapsallu.

25. mail peeti meie Haapsalu kirikus John Wesley Aldersgate'i kogemuse 275. aastapäevale pühendatud konverentsi, mis päädis tänujumalateenistusega. Kohale oli saabunud inimesi Tallinnast, Tartust, Rakverest, Saaremaalt, Tapalt, Ida-Virumaalt ja loomulikult Haapsalust, kuigi ei saa jätta tõdemata, et tulijaid oleks võinud olla rohkemgi.

Jumalateenistust aitasid sisustada Eivin Toodo viiulil, Naatan Hollman trompetil ja Peeter Rahuvarm klaveril.

Konverentsi alustuseks tutvustas Haapsalu koguduse vaimulik Urmas Rahuvarm kokkutulnutele kirikut, rääkides eriti soojalt Dolores Hoffmanni vitraažidest (vt lk 3).

Pärast kirikuhoone tutvustamist pakuti lõunasööki, mille eest tänu perenaistele, nagu hilisema õhtuootegi eest.

Konverentsi pooleteisetunnise põhiettekande pidas Tartu koguduse pastor Priit Gregorios Tamm. Saime teada, et 275 aastat tagasi ei olnud oluline hetk mitte üksnes John Wesley elus, vaid mõned päevad varem oli pöördumiskogemuse saanud ka tema vend Charles. Juba päris alustuseks rõhutas ettekandja aga vajadust vaadata ja hinnata toimunut mitte meie praeguse, vaid eelkõige oma ajastu kontekstis – pöördumise kogemus ei teinud Johni ja tema preestrist venda uueks ja pühaks inimeseks; meie standarditega võrreldes olid nad oma käitumise, intensiivse Piibli-lugemise ja palvetamisega ka enne pöördumist tõenäoliselt hoopis pühamad tänapäeva kõige karismaatilisematest ja evangelikaalsetest usklikest.

Armulauaga lõpujumalateenistusel teenisid Urmas Rahuvarm ja Taavi Hollman.

Fotod: Koduteel

Ikka ja jälle kuulsime tõdemust, et John Wesley oli oma aja kohta esmaklassilise akadeemilise haridusega ja et vendade Wesleyde vaadete korrigeerimisele avaldasid mõju mitmed Herrnhuti (vennastekoguduse) vennad eesotsas Peter Böhleriga.

Lühema ettekandega esines ka pastor Olav Pärnamets. Kõlama jäi taas mõte John Wesley haruldasest erudeeritusest. Olav Pärnamets luges ette ka ühe Johni kaasaegse Rootsi vaimuliku kirja, milles kirjeldati Johni välimust: üsna lüheldast kasvu (alla 160 cm) ja pisut kõõrdsilmne. Mis aga oluline – välimusele vaatamata suutis John Wesley sütitada tuhandeid inimesi. Eelduse selleks lõi ühelt poolt mitmete anglikaani vaimulike valmisolek väljuda kiriku seinte vahelt, teiselt poolt aga toonase Inglise ühiskonna vajadused.

Ihutoidust pakkusid konverentsilistele perenaised, kes said oma ülesandega hakkama hoolimata sellest, et tavapärase köögi oli parasjagu hõivanud remont.

Konverentsi lõpupoole astus kirikusse EELK Haapsalu koguduse õpetaja Tiit Salumäe koos hulga külalistega, kes olid saabunud Haapsalu Püha Johannese koguduse sõpruspäevadele Saksamaalt, Rootsist ja Soomest. Neilegi tutvustas pastor Urmas Rahuvarm mõne sõnaga kirikut.

Armulauaga lõpujumalateenistusel teenisid Urmas Rahuvarm ja Taavi Hollman, jutlustas meie kiriku superintendent, kelle sisukat kõnet oleks võinud pidada konverentsi jätkuettekandeks.

Pärast jumalateenistust veel mõned sõbralikud suhtlemised ja kojusõit võis alata. Oli igati kordaläinud päev …

ANDRES KAPP

Konverentsipäeva loomulik osa oli ka mõttevahetus wesleylikes osadusgruppides.

Kümme aastat Alfat Tallinnas

Tallinna koguduses alustas kümme aastat tagasi toonane noortepastor Taavi Hollman suhteliselt äsja Eestisse jõudnud Alfa-kursusega.

Arhiivifoto

Alfa-meeskond ja osalejad 2003.

Arhiivifoto

Killuke esimese Alfa-kursuse meeskonnast.

Sellest alates on neljakümmne inimese ümber lühemat või pikemat aega Alfa meeskonnas kaasa aidanud. 26. mail tähistasime kümmet aastat Alfa-kursusi ka jumalateenistusel.

Pärastlõunal korraldasime aga kõigi nende kümne aasta meeskonna kokkutuleku vahval piknikul, rahvas oli rõõmsalt koos, hoolimata "viletsast suusailmast".

INNA VÄLJA

Tallinna koguduse Alfa-kursuse kümnenda aastapäeva tähistamine 26. mail 2013.

Fotod: URMAS SASSIAN

Tallinna kogudus õnnitleb!

12. aprill – Silvi Meos 80
20. aprill – Matis Metsala 40
23. aprill – Heidi Lepisto 70
5. mai – Leili Saart 85
11. mai – Marta Lüütsepp 100
7. juuni – Margus Veisveer 45
17. juuni – Andres Kapp 55

Kirikuvalitsus õnnitleb!

Meeli Tanklerit ja Kaupo Kanti praktilise teoloogia doktorikraadi kaitsmise puhul Asbury Teoloogilises Seminaris.

Me teenime sama Jumalat

Misjonireis USA-sse

8.–28. märtsini viibis Ameerika Ühendriikides misjonigrupp, kuhu kuulusid Sirli Metsla Võru kogudusest, Liisa Land, Merili ja Annika Tiigi Viitka kogudusest, Merlin Raev, Meelika Seppel ja Riine Tiirik Reeküla kogudusest. Grupijuht Taavet Taimla, kelle ideel ja juhtimisel reis teostus, ootas gruppi kohapeal.

Kolmenädalane misjonireis algas 7. märtsi pärastlõunal kogunemisega Tallinna metodisti kirikusse, kus misjonäre olid õnnistussõnadega teele saatmas superintendent Taavi Hollman, Olav ja Urve Pärnamets ning noortejuht Lemme Aulis. Esimene sihtpunkt oli Helsingi, kus veedetud öö eest oleme tänulikud võõrustaja Iris Rajamaale. Lennureis kujunes mõningate hilinemiste ja tühistamiste tõttu küll pikaks, kuid sihtpunkti jõudsime turvaliselt ja õnnelikult.

Esimesena külastasime Lexingtoni kogudust Kentuckys – osalesime teenistusel, käisime Kentucky hobusepargis, Asbury Teoloogilises Seminaris, Moreheadi metodisti koguduses ja ülikoolis ning Wesley külas. Edasi suundusime Kingsporti kogudusse Tennessees, kus esindasime Eestit misjonikonverentsil "Unto the Least Of These" ("Kellele tahes mu kõige pisematest vendadest"; Mt 25:40) ja viisime läbi töötoa, Taavet jutlustas ning aitasime kaasa lastetöös. Meile korraldati hommikusöök Kingsporti linnapea juures. Edasi suundusime Maryville'i Tennessees, kus kohtusime Broadway koguduse liikmetega, õhtustasime taas linnapeaga ning saime käia Great Smokey Mountains'i mäestikus. Järgnevalt oli plaanis Marietta Georgias, kus aitasime kaasa sotsiaaltöös, pakkides kodututele hügieeniabipakke. Viisime läbi Eesti õhtu ning osalesime koguduse teenistusel. Muu hulgas tutvusime ka Atlanta Olümpiapargiga. Viimaks jõudsime Georgiasse Byronisse, kus külastasime kodugruppe, tutvusime kirikuga ning lõime kaasa ülestõusmispühade ettevalmistustes.

Reis oli eriline ning tutvused ja isiklikud kogemused on need, mis meenuvad aastaid hiljemgi. Järgnevalt mõtteid ja meenutusi misjonireisist.

TAAVET TAIMLA: Lühiajaline misjon, kui see on õiges vaimus tehtud, toob alati vastastikust kasu ja kasvatab vaimulikult. Usun, et seda tüdrukud ka kogesid – Jumala riigis piisab paarist päevast, paarist hetkest, et saada väga lähedaseks inimestega teisel pool maailma, sest meil on "üks Jumal ja kõikide Isa, kes on kõikide üle ja kõikide läbi ja kõikide sees" (Ef 4:6). Partnerkogudustel on vaja näha, et kirikusuhete taga on inimesed ja elud, mille tundmaõppimine teeb misjoni isiklikuks!

MERLIN RAEV: Minu jaoks oli reis USA-sse väga õnnistatud. Juba see, kui soojalt ja sõbralikult meid vastu võeti, ja seda isegi juhul, kui me polnud varasemast tuttavad, näitas nende suurt armastust meie vastu. USA-s käimine aitas mul mõista, et ükskõik, kas Ameerikas või Eestis – me teenime sama Jumalat. Olen selle kogemuse eest väga tänulik.

MEELIKA SEPPEL: Minu arvates oli see reis nagu unenägu, positiivses mõttes. Tundus võimatu, et võiksin Ameerikasse minna. Kuid Jumalale on kõik võimalik. Usun, et meid kõiki, nii neid, kes olime Eestist, kui ka neid, kes meid vastu võtsid, mõjutas see eriliselt. Jumal oli taas kohal, et näidata oma vägevust ja suurust.

MERILI TIIGI: Meeldis näha inimesi, kes on käinud Eestis ja meid külastanud. Sain palju uusi tutvusi. Loodus on seal teistsugune kui Eestis ja kuna õpin loodusturismi, siis meeldis see mulle eriti. Inimesed olid sõbralikud ja lahked. Teenistustest meeldis mulle kõige rohkem Passioni kiriku oma, see oli võimas. Oli julgustav näha nii palju inimesi ülistamas Jumalat. Reis oli super ja tahan kunagi kindlasti tagasi minna.

LIISA LAND: Minu arust oli kõik tore ja lahe. Kõige rohkem meeldis mulle kohata ammuseid tuttavaid ja sõpru, kes on Eestit külastanud ning minu kogudust aidanud. Hea meel oli näha, kuidas neil läheb ja milline elu on neil Ameerikas.

ANNIKA TIIGI: Reis Ameerikasse oli super. Eriti ameeriklaste meenutused: “Sina oled see väike Annika! Ma mäletan, kui sa selline pisitilluke olid.” Oli tore leida uusi sõpru ja laiendada silmaringi. Ükskõik, kas Eestis või Ameerikas – Jumal on sama võimas.

RIINE TIIRIK: USA misjonireis oli minu jaoks eriline mitmel viisil – uued tutvused, sõbrad, kogemused, palveõhtud, ülistusaeg, teenistused ja tunnistused. Suur rõõm oli näha lahkeid ja siiraid inimesi, kes peegeldasid Jumala armastust. Olen selle kogemuse eest ääretult tänulik kõikidele toetajatele, palvetajatele ja eelkõige Jumalale!

Sirli Metsla: Tore oli näha inimesi, kes on aastaid käinud Eestis, aitamas meie kogudusi ja osa võtmas nende tööst. Mõnda inimest olen näinud siis, kui olin alles väga väike, aga nad siiski mäletavad mind. Loomulikult oli Ameerikas kõik teisiti kui meil – ilm, loodus, toit. Ning sõbralikkus – nii tore, kui sulle lihtsalt naeratatakse ja ollakse sõbralikud, isegi kui sind ei tunta. Väga tore oli saada hulganisti uusi tutvusi. Näha, kuidas Jumal tegutseb sealsete inimeste elus, oli hämmastav – seitse täiesti võhivõõrast tüdrukut teisest maailma otsast lihtsalt võetakse elama oma majja. See reis andis palju uusi kogemusi ja kasvatas usku ning jääb meile kõigile igaveseks meelde.

Misjonäride mõtted kogus kokku
RIINE TIIRIK
Reeküla kogudus

Noored tunnistavad

Pole mõtet oodata

Johanna-Margret Pärnust

Olen sündinud kristlikus perekonnas ja mu isa on pastor. Mu ema suri, kui olin 9-aastane. Pärast seda elasin läbi raske kriisiaja, mida ma ise ei mõistnud, sest olin veel liiga väike. Ma ei söönud, ei suhelnud praktiliselt üldse, olin alati väsinud, pahur ja omas mullis. Mäletan, et sõbranna Mareta Nõmme, kellega koos kirikus käisime, lubas mul kunagi noortelaagrisse tulla ainult juhul, kui söön ka midagi rohkemat kui ühe kartuli.

Nii möödus aastaid. Ma küll muutusin vahepeal, ma teadsin, et Jumal on minuga ja Ta armastab mind. Ma käisin igal pühapäeval kirikus, aga see ei olnud piisav. Ma ei käitunud ega elanud kristlasele kohaselt. Tegin, mida ise tahtsin.

Siis tuli minu elus etapp, kus ma ei käinud enam kirikus. Teadsin, et viis, kuidas oma elu elan, on vale, aga ma ei võtnud midagi ette.

Tänavuses kevadlaagris jutlustas ühel õhtul Graziele Prado Brasiiliast. Ta ütles: “Ärge jääge ootama raskeid õppetunde ja raskeid aegu, et alles nende kaudu Jumala juurde tulla.” Selles lauses on sügav tõde – mina jäin neid ootama ja need tulid. Juhtus palju asju, mis mind lõhkusid. Lõpuks otsustasin sellele lõpu teha. Ma teadsin, kuhu joosta – Jumala juurde. Otsustasin seekord ennast täielikult Jumala kätte usaldada ja lasta Tal kasutada mind seal, kus Tema arvates vaja. Sellest ajast muutus mu elu täielikult.

See oli täpselt aasta tagasi, kui tahtsin minna EMK noortelaagrisse. Meie koguduse noortejuht oli ära Saksamaal ja noortetöö olematu. Ma olin üksi. Ma ei saanud kedagi meie noortest nõusse kaasa tulema. Läksin siis Pärnust laagrisse üksi, ent tegin seda rahuga südames, teades, et Jumalal on plaan.

Ma ei ole väga seltsiv inimene, aga kõik laabus suurepäraselt. Ühel õhtul oli võimalus lasta enda eest palvetada. Mina oleksin tahtnud, et Tea Land palvetaks minuga, aga ta oli just kuskil eemal. Istusin ja hakkasin üksi palvetama. Kui silmad avasin, seisis Tea minu juures ja ütles: “Jumal tahab sind rõõmustada.”

Ma ei suutnud oma silmi uskuda – alles oli ta hõivatud ning nüüd, järsku, minu juures, ning ütles midagi sellist, mida mul oli vaja kuulda. Me rääkisime ja palvetasime.

Laagri lõppedes, viimasel päeval, hüüti välja paigad ja linnad, kust noori kokku oli tulnud, ja plaksutati tulijatele. Järsku hüüti välja Pärnu ja siis avastasin, et mina olengi ju Pärnust. Mõtte, et ma ei julgeks üksi laagrisse minna, olin selleks hetkeks täiesti unustanud.

Jumal lõi kõik uueks minu jaoks. Ühe hetkega ei tundud ma enam valu, sest Jumal ravis mu haavu. Pärast seda hakkasid mulle avanema võimalused Jumala teenimiseks ja ma võtsin need vastu. See on olnud mu elu kõige parem kogemus üldse. Ma kogesin Jumalat nii lähedalt. Jumal andis mu südamesse täiesti üleloomuliku rõõmu – hommikuti, kui kodust väljusin, oli mul nii suur naeratus näol, et inimesed tänaval vaatasid imestades, mis mul viga on.

Jesaja 43:18–19 ütleb: “Ärge tuletage meelde endisi asju ja ärge pange tähele, mis muiste on sündinud. Vaata, mina teen hoopis uut: see juba tärkab, kas te ei märka? Ma teen kõrbessegi tee, tühjale maale jõed.”

Ma ei muutunud hetkega. See on olnud pikk protsess. Kui tahta muutuda ning ennast Jumala kätte usaldada, siis Tema uuendabki meid.

Minu sõnum noortele on – pole mõtet oodata õppetunde, et alles siis avastada, et meil on Jumal. Me peaksime Jumala kohe oma südamesse vastu võtma, kuigi tavaliselt seda muidugi ei tehta. Aru saadakse alles siis, kui kitsas käes on. Ometigi – mida kauem me venitame endale aru andmata, seda valusamad on meie õppetunnid.

Foto: JANA TAMM

Maria Tamm ja Saskia Tuberg ande altarile viimas.

Kasvatades kaastöölisi

Tartu koguduse lapsed tulevad pühapäevakooli enne jumalateenistust, et selle lõppedes koos oma vanemate ja kogudusega Jumalat kiita ja teenida.

Lapsed ei istu lihtsalt pingis, vaid aitavad ka jõudu mööda jumalateenistuse läbiviimisel kaasa. Siiani on nad kõige enam teeninud armulaua andide toomisega altarile. Samuti on nad üles astunud Pühakirja või palvete lugejaina.

Mitmed meie pühapäevakooli lapsed õpivad ka muusikakoolis ning loodame, et varsti teenivad nad meid kauni muusikaga.

Usume, et nõnda kaasa teenides ja koos kogudusega jumalateenistustel osaledes kasvavad meie lastest tublid Jumala kaastöölised, kes on ustavad ja teenimisvalmid.

JANA TAMM
Tartu koguduse pühapäevakool

Ülestõusmispühade aegu Tallinnas

Tallinnas toimus koolieelistele pühapäevakoolilastele 31. märtsil ühisteenistus, mida viisid läbi lapsed ise.

Lapsed lugesid Piiblit, palvetasid ning tunnistasid. Jutlustama oli kutsutud noortejuht Joel Aulis. Üritus lõppes ühise ülestõusmispühadeteemalise miljonimänguga, kus kõik soovijad said sõna võtta. Selgus, et õpetajatelegi oli mõni küsimus parajaks pähkliks. Piibli uurimisest ei saa seega kunagi küllalt. Teenistuselt lahkuti rõõm Jumalast südames ja komm suus.

EGLE HOLLMAN
EMK lastetöö koordinaator

Pühapäevakoolis algas suvevaheaeg

Juba palju aastaid on Agape koguduse pühapäevakoolis traditsiooniks, et emadepäeval on viimane tund ja seejärel algab suvevaheaeg. Nii ka sel aastal.

See omakorda annab põhjust tagasi vaadata kogu aastale ja olla tänulik Jumalale laste ja õpetajate eest, kes on koos käinud, et Jumalat paremini tundma õppida.

Meie pühapäevakooli eripära on see, et koos käivad lapsed, kelle vanemad reeglipäraselt kirikus ei käi. Aga lapsed tulevad. Tulevad siis, kui neile meelde tuleb, tulevad siis, kui sõbranna kutsub, tulevad tund aega varem või ka pisut hiljem, aga tulevad. Tänu Jumalale.

Hea meel on õpetajatest, kes on pühendanud oma südame laste õpetamisele, hea meel on koguduseliikmetest, kes regulaarselt palvetavad meie laste ja noorte pärast. Oleme aru saanud, et just eestpalved on see, mida lapsed ja lastetöö kõige enam vajavad. Õpetajad on tublid, aga laste südameid saab puudutada siiski vaid Jumal ise. Kui laps ei tule regulaarselt pühapäevakooli, saab ta üksnes natuke teadmisi, aga kui ta on ka üks kord käinud, siis tema eest palvetatakse ja see võib muuta tema elu.

Seetõttu tahaksin julgustada kõiki ajakirja lugejaid: teil on väga oluline panus anda oma koguduste lastetöösse. Eestpalvete kaudu saate teie kinkida lastele killukese taevast ja õpetajatele jõudu Jumala armastust edasi kanda!

Innustades jätkuvalt palvetama,

KÜLLI KUUSEMAA
Pärnu Agape koguduse pühapäevakool

Beebimütsid Etioopiasse

Lastetöötegijate, pühapäevakoolide ning Eesti Evangeelsete Üliõpilaste Ühenduse abiga saime Etioopia beebidele läkitada 118 mütsi.

Kui kellelgi on kodus veel üle andmata mütse, siis neid võib jätkuvalt jätta EMK valvelauda Egle Hollmani nimele. Kui suurem ports koos, saadame needki Etioopiasse.

EGLE HOLLMAN
EMK lastetöö koordinaator

Lastetöötegijate virgutav päev Pärnus

Ühel varakevadiselt sombusel laupäeval, täpsemalt 6. aprillil, kogunesid hakkajad lastetöötegijad ja muu lastetööst huvitatud rahvas Pärnusse, Agape kirikusse, et koguda uusi teadmisi ja oskusi tööks lastega. Koolituspäev oli mõeldud nii huvilistele, algajatele kui ka kogenud tegijatele. Osalejaid tuli kokku 15. Olles küll eri vanusest ja eri Eestimaa nurkadest Võrust Tallinnani, olid kõik ühtviisi rõõmsameelsed ja uudishimulikud.

Lõbusale algustervitusele Pärnu tegijatelt järgnesid Külli Kuusemaa nutikad näpunäited, kuidas jutustada lugu lühidalt, aga löövalt ehk siis nõnda, et lapsed jaksaksid kuulata ja nad läbi huvitava loo ka sõnumi kätte saaksid. Kõrva taha sai pandud näiteks, et põnevaim lugu on ikka see, mis jutustaja endaga juhtunud ja et loo jutustamisel tuleks keskenduda ühele teemale, mitte püüda kõiki toredaid mõtteid korraga jagada.

Pärast maitsvat lõunapausi tutvustas Kristi Ollino nippe tõrksate taltsutamiseks. Tema ettekanne pani sügavamalt mõtlema vajadusele mõista ja aktsepteerida eripäraga lapsi, et me ei saaks oma kärsituse või eelarvamuste tõttu takistuseks Jumala tööle, vaid vastupidi – võiksime julgustada lapsi avanema Jumala tervendavale armastusele. Jeesus on ju öelnud: “Laske lapsed olla ja ärge keelake neid minu juurde tulemast, sest selliste päralt on taevariik!” (Mt 19–14)

Kristi loengu järel asusime treenima näpuosavust Margit Ehandi käe all, kes õpetas meisterdama uhkeid krepist lilli, väikeseid lustakaid lusikapoisse ja -tüdrukuid ning jagas hulganisti muidki vahvaid käsitöövõtteid.

Päeva lõpetas lõõgastav pärastlõuna Estonia Spa’s, peletamaks lastetöötegijatest kevadväsimust.

Üks on selge – see tore päev andis kõigile osalejatele värskeid ideid ja uut jõudu edasi minna. Suur aitäh tarkuse jagajatele, tublile kokale Nellile, eestvedajale Egle Hollmanile ja kogu EMK lastetöötoimkonnale, et üritus teoks sai. Tänu virgutavale päevale nihkus ka kevad suure sammu lähemale ja ongi juba märkamatult kätte jõudnud. Ees ootab suvi ja uued põnevad sündmused lastele: 8. juunil Rõõmuralli Paide Vallimäel, juuli lõpus suvelõpukool Pärnus ja teisedki lastelaagrid Eestimaa eri paigus. Õnnistatud koosolemist ja koostegutsemist nii suurtele kui väikestele!

KÜLLI PILV
Koolitusel osalenu Pärnust

Meie pühapäevakooliõpetaja jagab Jumala armastust Tšehhis

Paar kuud tagasi kuulsin võimalusest minna aastaks vabatahtlikuna Tšehhi kristlikkusse perekeskusesse *The Little Heart*. **Tegemist on väikese kohaga, mis asub 160 kilomeetrit Prahast ida pool.**

Veel aasta tagasi ei osanud ma unistadagi aastast Tšehhimaal. Olen ikka tahtnud minna välismaale, kuid mõtlesin alati, et võib-olla kunagi tulevikus. Jumala abiga sai see unistus teoks juba nüüd. ☺

Otsus ei tulnud kergelt. Ühelt poolt tahtsin minna, kuid minu jaoks on esmaoluline teha Jumala tahet. Hakkasin palvetama, et Jumal annaks vastuse.

Ka minu lähedased ja kogudus palvetasid selle selguse eest. Jumal kuuleb palveid ja ajaks, kui pidin otsustama, sain kindluse, et see on õige.

Nüüd siin Tšehhis kõigele tagasi vaadates olen kogenud üleloomulikku rahu. Tean, et uutes olukordades olen üldjuhul väga ebakindel ja kardan. Vaid Jumal annab rahu, mis on ülem kui kogu mõistmine. Usun, et kõik oli Jumala käes juba enne seda, kui siia tulin.

Põhiliselt on minu ülesanne aidata ette valmistada programme lastele, noortele, vanematele. Nii toimub igal reedel lastele inglise keele tund, kus nad ka meisterdavad ja mida mina pean ette valmistama. Võtan osa laagrite korraldamisest.

Õpin tšehhi keelt, et edaspidi oleks kergem suhelda, kuna paljud ei oska inglise keelt. Olen seotud erinevate vabaaja tegevustega – sport, lauamängud.

Enamik inimesi, kes perekeskuses käivad, ei tunne Jumalat.

Meie soov on nendega aega veeta ja armastada neid, nii nagu Jumal meid armastab. Sellest tunnevad kõik, et oleme Tema jüngrid, kui me üksteist armastame.

MERLIN RAEV

Fotod: RIIN PÄRNAMETS

Tallinna pühapäevakooli lapsed

Kas ka MINA olen ANDEKAS?

Kui mõni sõber mõnel alal edu saavutab, võib kerkida küsimus – kas ka mina olen milleski andekas, ja kui, siis milles? Või äkki ei olegi milleski? Jumal on meile kõigile kaasa andnud mingi erilise anni, sinu ülesanne on see üles leida ning seda arendada. Proovime sul aidata seda teha.

Kas sul on mõni neist omadustest?

Oled kiire õppija. * Oskad abstraktselt mõelda. * Sul on mitmekesine sõnavara. * Sul on väga hea mälu. * Oled tundlik ja emotsionaalne. * Oled arenenud õiglustundega. * Püüad oma tegemistes täiuse poole. * Oled oma huvides järjekindel. * Eelistad endast vanemate seltskonda. * Sul on hea huumorimeel. * Oled laialdaste huvidega. * Õppisid varakult lugema. * Sul on arenenud kujutlusvõime (palju kujuteldavaid sõpru). * Oled väga loominguline. * Oled iseseisev ja protestimeelne. * Oskad hästi arvutada ja piltmõistatusi kokku panna.

(Vt ka http://www.teaduskool.ut.ee/lapsevanemale; K. Pittel-kow, A. Jacob. Andekas laps. Pere ja Kodu raamat, 2004.)

Kui leidsid eelnevatest punktidest midagi, mis iseloomustab sind, oled sa andekas. Kui mitte, siis loe punkte koos mõne täiskasvanuga ja palu tal enda kohta käivad punktid välja tuua.

Nüüd tuleks see päris sinu and üles leida. Andekus on kingitus, mis väljendub kõrgemates vaimsetes või erivõimetes, loomingulisuses ja tugevas motivatsioonis. Andekus võib avalduda eri valdkondades: teaduses, spordis, muusikas, kunstis, aga näiteks ka emotsionaalses või sotsiaalses sfääris.

Kus olen andekas mina?

1. Keeleline andekus – kui oled osav sõnakasutaja, sulle meeldib lugeda, kirjutada ja oma lugusid värvikalt edasi jutustada.

2. Loogilis-matemaatiline andekus – kui oled teadlane-avastaja, sulle meeldib probleeme lahendada, meeldivad numbrid ja seoste leidmine. Sa eelistad ise lahenduseni jõudmist.

3. Ruumilis-visuaalne andekus – kui sul on väga hea orienteerumisvõime, jätad õppetükke meelde neid n-ö pildistades.

4. Kehalis-kinesteetiline andekus – kui oled hea sportlane, kui jutule lisada liigutused, jääb sulle ka jutt kergemini meelde. Keha on sulle oluline väljendusvahend.

5. Muusikalis-rütmiline andekus – kui sulle jääb kergesti viis meelde, meeldib laulda ja helisid tekitada, unistad pilliõppest. Isegi sportides kõlab su mõtetes muusika. Tavaliselt oled ka hea matemaatik.

6. Interpersonaalne andekus – kui oled hea juht. Teed suurepärast koostööd ja oskad rühma tegutsema panna, märkad inimeste vajadusi.

7. Intrapersonaalne andekus – oled teadlik oma tunnetest, emotsioonidest ja mõtteprotsessidest, analüüsid oma käitumist kõrvalt. Tunnetad, kuidas oleks õige käituda. Kristlasena on sul hea tunnetusand – tajud vaimset atmosfääri.

5 saavutustele kaasa aitavat tegurit

- Üldine võimekus – sul tuleb enamik asju kerge vaevaga väga hästi välja.
- Spetsiifiline võimekus – mingi konkreetne and.
- Juhuslikud faktorid – milliste õpetajate juurde satud õppima, kes on su sõbrad.
- Keskkonnamõjud – kas su anni arengut toetatakse, sind juhendatakse, võimaldatakse õpikeskkond.
- Mitteintellektuaalsed tegurid – sinu muud iseloomujooned, mis kas toetavad anni väljaarenemist või mitte. Näiteks kannatlikkus, oskus aega planeerida jne.

Seega potentsiaal, millega sa sünnid, moodustab vaid viiendiku eduks vajalikest eeldustest.

Andekuse määratlemisel ei ole oluline see, mida oled saavutanud, vaid sinu sisemine tahe ja valmisolek teha tööd selleks, et midagi saavutada.

Vaimuannid

Jumal jagab sulle lisaks ka vaimuande, et saaksid kuulutada Jumala evangeeliumi ja päästa inimesi igavesest hukatusest. Näiteks: eestpalvetamisand, jutlustamisand, prohvetliku kõnelemise või tervendusand jne. Neid ande jagab Jumal täiesti sõltumatult ja vastavalt sellele, mida just hetkel Tema töö tegemiseks vajad.

Kui sa igatsed väga mõnd vaimuandi, võid Jumalalt seda julgelt paluda (loe lisaks Piiblist 1Kr 12 ja 1Kr 14).

Niisiis – mõtle, millised asjad sulle huvi pakuvad, mille tegemisest sa rõõmu tunned. Mis on asjad, mis sul on väga hästi välja tulnud, milles ka teised sind on tunnustanud. Palveta ja küsi Jumalalt, kas see on sinu tõeline and. Kui Jumal on sulle ilmutanud sinu erilise osa, asu seda koos Jumalaga arendama. ☺

EGLE HOLLMAN
EMK lastetöö koordinaator

Teste andide põhjalikumaks uurimiseks:
http://www.teaduskool.ut.ee/testid

TOOME ANDIDEGA AU JUMALALE ...

Mis on sinu lemmiktegevus/anne? Kuidas avastasid, et see sulle meeldib? Kuidas saad selle tegevusega tuua au Jumalale?

Nii arvavad neist asjust meie pühapäevakoolilapsed?

Saskia, 11-aastane

Juba pisikesena meeldis mulle palju joonistada. Lasteaias ütlesid kasvatajad, et minu piltidest võiks lausa raamatu teha. Osalesin joonistusvõistlusel, kus väljavalitud joonistustest trükiti muinasjuturaamat. Ka minu joonistatud pilt on selles raamatus. Nüüd käin lastekunstikoolis.

Joonistan sageli ka kirikus olles. Mõned mu pildid on ka koguduse rõõmustamiseks üles pandud.

Ingrid, 9-aastane

Mulle meeldib loodust uurida, joonistada ja muusikat õppida. Kuna üks minu vanem õde mängib tšellot, tärkas ka minus huvi õppida muusikat. Koos õega otsustasime, et mina hakkan lastemuusikakoolis õppima klarnetit. Mulle meeldib see väga, ehkki harjutamine on mõnikord ka tüütu. Advendiajal mängisin klarnetil protsessiooni eel "Oo tule nüüd, Immanuel". Olen esinenud ka koguduse jõulupeol.

Joel, 8-aastane

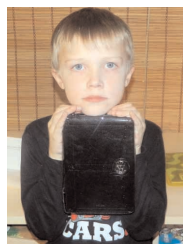

Joel Korea-keelse Piibliga

Minu lemmiktegevus on jalgpall ja söögi tegemine.

Meil oli lasteaias kokaring ja jalgpall, sealt tekkis huvi nende asjade vastu. Mulle meeldib teha kaeraküpsiseid, smuutit. Olen pühapäevakooli teinud võileibu ja kooki, katnud lauda. Koolis meeldib mulle matemaatika.

Pärast 2010. aasta kevadet, kui isa käis Põhja-Korea piiril, olen igal õhtul palvetanud selle pärast, et Põhja-Korea võiks saada vabaks. Ühel päeval tuli mul mõte saata Põhja-Korea presidendile Piibel – lootuses, et kui ta selle saab, siis hakkab ta seda lugema, temast saab kristlane ja ta lõpetab kõik need vägivaldsed asjad. Isa saigi Lõuna-Korea suurima koguduse kaudu koreakeelse Piibli. Panime pakki minu lemmikkommid (draakonikommid) ning tegime sõbrapäeval Benjamini ja Danieliga koos talle ka kaardi.

Helin Maria, 15-aastane

Minu lemmiktegevus on muusika.

Kuulasin väiksena palju lastelaule ja ka klassikalist muusikat. Ning hakkasin enamasti laule kaasa laulma või ümisema. 3-aastasena hakkasin käima Ave Kumpase juures muusikatundides.

Minusse on alati uskunud mu vanemad ja vanavanemad ning ka paljud sugulased, sõbrad, õpetajad ja dirigendid. Nad on teinud seda alati ja teevad seda ka praegu, olles mulle igati abiks nõu ja jõuga. Jumal on pannud iga inimese ellu midagi, mida tehes tunned, et just seda ma oskan, see on see õige, see mulle meeldib, seda tehes on mul hea olla. Minu puhul oli esmane kohtumine muusikaga nagu armastus esimesest silmapilgust ja see armastus on mind aidanud läbi igast keerulisest ajast ja takistusest.

Jumal on tohutult õnnelik, kui kasutad tema antud andi. Ja mitte lihtsalt kasutad, vaid ka naudid. Mina naudin iga laval oldud hetke. Ma naudin iga hetke ja kasutan ära igat võimalust, et teha, kuulata või lihtsalt olla muusikas, mida ma teen, ja jagada kuulajatele selle teose ja enda meeleolu, et muusika võiks jõuda ka nende südamesse.

Berit, 8-aastane

Minu lemmiktegevus on jooksmine. Koolis peeti võistlusi, kus mul läks väga hästi. Olen tänulik Jumalale, et ta on loonud mind liikuvaks.

Phil-Benjamin, 9-aastane

Autodega mängimine ja jalgrattaga sõitmine. Veel meeldib mulle huvitavaid raamatuid lugeda ja uurida. Üle kõige aga meeldib mängida korvpalli. Nüüd on hea, sest lumi sulas ära ja meil on kodu lähedal võimalik käia venna, issi ja sõbraga kas või igal õhtul mängimas.

Kuna olen pikka kasvu ja tahtsin väga trenni teha, siis vanemad soovitasid proovida. Meil on koolis selleks väga head tingimused ja super treener. Trenn hakkas mulle kohe meeldima, seal tehakse põnevaid harjutusi ja iga trenni lõpus saame mängida võistkondadena korvpalli. Selle juures on põnev ka see, et saame käia võistlusi vaatamas. Näiteks järgmisel nädalal lähme vaatama TÜ Rock *versus* PC Kalev Cramo mängu. Nüüd on veel üks vahva tegevus, mida harrastame kõik koos perega.

Saab õppida ületama raskusi, sest tihti juhtub nii, et saad viga. Kuid Jumal on meiega kõikjal, ja see annab võimaluse ka teistele rääkida. Meeskonnas tuleb õppida teisi usaldama ja koosmäng on väga oluline. Võidud tulevadki siis, kui on olemas koosmäng, Jumalale toob au nii võit kui oskus kaotada ja aidata sõpra.

Daniel, 7-aastane

Mulle meeldib olla õues, rallida, joosta ning lihtsalt mängida. Uurida putukaid, olla koos loomadega ja ajada juttu. Ja igal võimalusel sõita rattaga.

Mulle on juba väiksest peale meeldinud rallida. Alguses oli mul väike plastmassist motikas, kuid eelmisel aastal sain sünnipäevaks vinge ratta, millega käisime ka rattamatkal. Sõitsime koos pere ja sõpradega kolme päeva jooksul 100 km. Suured sõitsid veel rohkem. Ma arvan, et mulle lihtsalt väga meeldib rattaga sõita, ma saan hakkama ka siis, kui on väga järsk või libe. Ja issi julgustab mind.

Sõidad rattaga looduses ja näed, kui palju kauneid kohti on olemas. Siis saab lihtsalt laulda ja olla koos sõpradega. Jumalale toob au ka see, kui minu ratas on korras, ma selle eest hoolitsen ja kannan turvavarustust.

Erakogu

Astrid Nõlvak

Hea tunne on, kui inimesed hoolivad

Hiiu folgi hing ja juht Astrid Nõlvak on võtnud suure väljakutse – korraldada rahvamuusikafestivali Hiiumaal, kus vähe elanikke, kuid loodus lummab kõiki, kes sinna satuvad. Astridi soov on olnud teha alkoholivaba, eelkõige peredele suunatud mõnus ja ühte hingamist loov koos olemine. "Üks olemine" ongi seekordse Hiiu folgi tunnuslause.

Hiiu folk peetakse 18.–21. juulini Hiiumaal. Põhilava seatakse üles Kassari kiigeplatsile, kuid tegevus ja kontserdid kerivad end lahti üle saare, hõlmates kõiki valdu, sh Hiiumaa kirikuid-kabeleid, Kärdla ja selle ümbruse esinemiskohti ning loodusretki, mis viivad paikadesse, mida isegi hiidlane iga päev külastada ei saa. Lastega peredele on pea kõikides kontserdipaikades lastepesad, kus lapsi ootavad juhendajad ja toredad tegevused.

Hiiu folk tuleb sel aastal üheksandat korda. Kas meenutaksid natuke selle ettevõtmise sünnilugu.

Alustasin Hiiu folgiga aastal 2005, kui olin Hiiumaal juba kolm aastat rahvamuusikaõpetajana töötanud. Tulin Hiiumaale pärast Viljandi Kultuurikolledži lõpetamist aastal 2002. Alguses korraldasin siin tantsu- ja lauluklubisid, pilliõppelaagreid ning pärimuse tuba, kus käis mitmeid meeldejäävaid külalisi. Tegin neid asju entusiasmist, tahtest lasta oma õpilastel osa saada põnevatest ettevõtmistest. Ühel hetkel tundsin, et tahaks seda kõike rohkematega jagada. Nii see alguse saigi. Esimene Hiiumaa pärimusmuusikafestival oli ühepäevane ja peeti Kassari kiigeplatsil. Seda paljus tänu Eesti Kultuurkapitalile ja Käina vallavalitsusele. Lisaks oli nõu ja jõuga abiks Ly Meldorf, kes sel ajal Käina vallavalitsuses töötas. Paljud esimesele festivalile esinema tulnud tegid seda sõbramehe poolest, et aidata festival käima lükata.

Kas vahel on olnud tunne, et kõik – nüüd lõpetan.

Nii pole otseselt tundnud, aga mõni aasta on küll raske olnud. Tööd on festivaliga tohutult, eelarve kokkusaamine sõltub suuresti fondide toetustest. Eks see rohkem missioonitöö on olnud. Kõige raskem ongi see, et festivali aja paned paika ja tööga alustad aasta aega varem, kuid teave rahastuse kohta tuleb fondidest vahetult enne folki. Seega on risk igal aastal kõrge. Lisaks võib juhtuda midagi ka esinejatega. Ühel aastal näiteks jäid muusikud praamist maha ja jõudsid alles hilisemaga kohale. Nende esinemisaeg oli vaja täita. Tegin siis kava kiirelt ümber ja käisin ka ise mitu korda laval laulmas.

Aga kõige helgem hetk?

Helged hetked on need, kui festival käes ja külastajate silmadest näha, et nad on festivaliga rahul. Rõõmsaks teeb see, et lapsed on meie festivalil õnnelikud. Hea tunne on, kui tullakse ja öeldakse – see, mis teed, on hea ja läheb korda. Hea tunne on, kui inimesed hoolivad.

Mille poolest erineb Hiiu folk teistest Eestimaal toimuvatest rahvamuusikaüritustest?

Eks igal festivalil ole oma nägu ja nii ka meil. Kindlasti on suur erinevus see, et meie festival on alkoholivaba ja toimub saarel.

Mis on Hiiu folgi trump, mille pärast inimene taas ja taas sinna tuleb?

See võib olla erinev. Mõne jaoks suurepärased artistid ja võimalus valida kontserdi nautimiseks koht, kuhu võid end sisse sättida ja päev läbi paigal olla. Teise jaoks see, et kontserdid toimuvad eri kohtades üle saare. Perede jaoks kindlasti see, et lastega on meie festivalil väga turvaline – meil on lastepesad ja oleme alkoholivaba. See hoiab eemal lihtsalt läbiastujad. Mõne jaoks on aga põnevad loodusmatkad ja saar ise.

Mis või kes on selle aasta tõmbenumber?

Minu kui programmijuhi jaoks on kõik esinejad head. Kindlasti tasub tulla kuulama iirlasi – Liadani, sest nemad siia nii lihtsalt ei satu. Hiiu folgil astub esimest korda üles ka Helin-Mari Arder, kelle onu Ott Arderit hiidlased mäletavad. Arsise kellade ansambel tuleb rahvamuusika kavaga, veel astuvad üles Marko Matvere, Järsumäe Virve pereansambel, kitarrihuvilistele Eduardo Agni Brasiiliast ja Jason Carter Suurbritanniast, Iisraeli muusikat toob Keshet, taas on kohal Robirohi ja paljud teised.

Foto: ENN SUTTING

Kirikute päev 2011. aasta Hiiu folgil.

Teateid Rakverest

IMBI HERM

Seda artiklit kirjutama asudes palun Jumalat, et kirjutatu poleks üksnes ülevaade toimunust, vaid võiks õhutada iga lugejat teenima Jumalat innu ja heameelega, lootes Tema peale ja uskudes, et Tema käes on vägi ja võim ajastute ajastuteni. Aamen.

Jõululõuna Rakvere koguduses.

Armas kevadeaeg on jälle käes! Kiriklikult oleme ülestõusmis- ja nelipühades, mis on uue elu, lootuse, õidepuhkemise ja ootuse aeg. Jumala lastena võime olla lootusrikkad ka siis, kui väljastpoolt midagi rõõmustavat ei paistagi, teades, et Jeesus on Kuningas ja omab täielikku meelevalda. "...rõõmu on rohkesti su palge ees, meeldivaid asju on su paremas käes alatiseks" (Ps 16:11).

Siinkirjutajat rõõmustas hiljuti avaldatud ülevaade usklikkusest meie maal, mis põhineb 2011. aasta rahvaloendusel. Muidugi leiab ka sealt kurvastavat – et traditsiooniliste kirikute liikmete arv on vähenenud, suurenenud neist ainult õigeusu ja katoliku kiriku oma. Ja et selgelt võõrast vaimu ja isegi satanismi propageerivad rühmitused tegutsevad Eestimaal. Selle üle peab Jumala valgust paludes mõtlema ja selle pärast palvetama. Aga kokkuvõttes – uskujate arv pole langenud, kuigi rahva üldarv on. Ja kristlaste hulk kõigist uskujatest on ikkagi 97 protsenti. See paneb igatsema, et Kristuse ihu tõesti üheks võiks saada, nii nagu Jeesus ise palus ja rõhutas – et nad üks oleksid (Jh 17:11; 21; 22).

Liidetuna suudame rohkem

Alustangi oma teateid Rakverest mitte otseselt meie koguduse tegemistest, vaid koguduste ühisest tegevusest Rakveres. Alates eelmise aasta augustist on meie palveühendus "Üks Vaimus" igal laupäeval (ühtki pole vahele jäänud!) kell seitse õhtul kokku saanud, et kiita ja ülistada Issandat, palvetada ja jagada mõtteid, ilmutusi, Jumalalt saadud vastuseid. Keskne teema meie palvetes on Eestimaa oma probleemidega, aga muidugi palvetame üksikute inimeste pärast, Iisraeli pärast, tagakiusatud kristlaste pärast paljudes maailma paikades.

Käime koos peamiselt viiest Rakvere kogudusest ja järjest kõigis neis kirikutes, oleme õppinud üksteist tundma, armastama ja järjest rohkem keskenduma sellele, et tunnistame üht Päästjat ja Kuningat, meie Jeesust Kristust ja Püha Vaimu, kes meid uuendab Jumala Sõna kohaselt. Erinevused muusikas või teenistuse pidamise viisis ei häiri enam, enamgi veel, loeme seda Jumala rahva rikkuseks.

Rakvere metodisti kogudus on väike – 33-liikmeline, kuid koostöös teistega saame minna välja tunnistama, Jumala Sõna jagama ja palvetama hooldekodudesse, kodututte varjupaika, linnavalitsusse, vanglasse, puuetega inimeste kodusse. Oleme palvetades käinud ümber koolimaja, pidanud koosolekut kohvikus, sõitnud välja Kadrinasse ja Sakussaarde. Tänu Jumalale, et liidetuna suudame teostada, mis muidu tundus vähese töötegijate arvu tõttu võimatu. Ja me oleme kohanud avatud uksi. See on lausa ime – sa võid sisse minna hooldekodusse, kuulutada ja laulda, inimesed soovivad, et palvetaksid nende eest. See on armuaeg Eestimaale, Jumal aidaku meil seda kasutada, unustada oma mugavus ja jooksmine oma koja pärast, nagu Haggai ütleb (1:4): "Ons teil endil aeg istuda oma vooderdatud kodades, kui see koda on varemeis?" Arm on seegi, et talvisel ajal sai meie pastor ristida neli inimest adventkirikus, kus on väike ristimisbassein.

Palvekoosolek priiuse pärast

Jah, Eestimaa on väga me südames. Tänu palverühmale sündis meie kirikus ka priiuse põlistamise päeva ühine palvekoosolek, kus laulsime lisaks vaimulikele ka vanu isamaalisi laule, palusime andeks selle maa süüd ja panime Jumala ette me valitsejad, perekonnad, koolid, haiglad. Laulsime: "Mu isamaa on minu arm", "Ta lendab mesipuu poole", "Su Põhjamaa päikese kullast", "Hoia, Jumal, Eestit!"

Palume, et samasooliste kooselu- või abieluseadus ei jõustuks Eestimaal iialgi, et see ei tuleks kõne allagi. Anume nende inimeste pärast, et nad tuleksid Jumala tundmisele, seisame vastu survele ja hirmutamisele, mis püüab rääkida meie mõtetesse, et teist võimalust pole, et nagunii see tuleb. Ma ei usu seda, usun Jumalat, kellel kõik on võimalik. Ta treenib viimaseks ajaks neid, kes seisavad ja lähevad ka lahingusse, kui vaja. Aga ka tagalat on vaja. Ja on vaja neid, kes lähevad sõjaväe ees – ülistajad! Ja on vaja neid, kes seisavad ja kellele võib igal ajal toetuda, kes ei kõigu. Kõiki on vaja, iga Jumala last, igaühel on kutsumus. Me ei saa lihtsalt niisama kuradile ära anda seda maad. Viimasel ajal joonistub kõik välja, paljud asjad saavad selgemaks, valgus suureneb, kuigi ka pimedus suureneb. Tundmine suureneb.

Treener ei lähe õpilase eest võistlema

Ühistel palveteenistustel palvetame oma pastorite pärast. Sest nemad käisid juba ammu koos ja palusid, et ka koguduste rahvas võiks omavahel läbi käia. Püüame neid aidata, oleme teeninud kogudustes, aidanud kaasa kirikupäevadel, juunikuus taas kirikuööl.

Meil koguduses käis aprilli lõpul Allan Kroll. Ta jagas mõtet: kogudus ei ole pastori oma ega tema "kõikvõimsuse" tulemus, vaid selle tulemus, kuidas iga ihu liige töötab ja asetub oma kohale. Pastorid ja õpetajad on selleks, et pühi inimesi täielikult valmistada abiliste tööle Kristuse ihu ülesehitamiseks (Ef 4:12). Treener ei lähe ise oma õpilase eest võistlema, kuigi ta oskab vastavat ala kindlasti paremini. Selle näite põhjal saab hästi aru, miks ei saa öelda "aga temal tuleb see palju paremini välja, mis mina ikka". Ka algkogudusest loeme, et kui nad kokku tulid, oli igaühel midagi.

On selge, et Jumal tegeleb praegu tõsiselt oma rahvaga. Kirikute sees tulevad esile mitmed probleemid, tekivad eriarvamused, kogudust sõelutakse, puhastatakse. Peaksime tõsiselt igatsema, et see toimuks! Mitte ära ehmatama. Mitte hakkama teisi süüdistama või viltu vaatama, kahtlustama kõiki. Kuidas saaks ilma puhastuseta kogudus toimima hakata selle viimase aja Kristuse ihuna, kellel on meelevald? Oma koguduse teisipäevastes piiblitundides, kus käsitleme praegu Johannese evangeeliumi, räägime tihti sellest ja palvetame selle pärast. Suurel neljapäeval olid meil külas Joel ja Ivi Rang. Joelil oli meeleparanduse sõnum – Jumala tuline viha süttib ka meie maa vastu, kuid Tema pikk meel on andnud veel aega pühitsuseks, palveks, anumisteks. Seda aega peab kasutama.

Meenutades möödunut

Nimetada tahaksin veel jõululõunat, mille korraldasime vähekindlustatud paljulapselistele peredele. Ka seda olime ammu igatsenud – et võiksime teenida kogukonda. Kogu aeg pelgasime, kas raha on ja kas saame hakkama. Ja siis aitas ühest kindlameelsest otsusest: seda tuleb teha. Vajamineva rahasumma panime kokku ühe teenistuse korjandusena. Tänu Jumalale, meil on ohvrimeelne kogudus. Ka hõimurahvaste misjonitöö heaks teeme iga kuu esimesel pühapäeval eraldi korjanduse. Lihtsalt ime, kuidas nii vähese rahvahulga pealt sellised summad tulevad.

Jõululõuna juures oli abiks ka teiste kirikute inimesi, palusime neilt vajaminevaid asju (näiteks laudu), kutsusime appi lastega tegelema – neid oligi neljast Rakvere kogudusest. Köögis toimetas kogudustevaheline naiskond. Kutsutuid oli koos umbes poolsada, neist kaks kolmandikku lapsed. Pastor Hans oli neid tervitamas ja pühadesõnumit jagamas. Saime jagada kingitusi, laulda, serveerida lõunat, teha lastega käsitööd, mängida, hiljem vaadata ilutulestikku. Niisugune üritus oli esmakordselt meie kirikus. Tõstsime selleks oma saali kapitaalselt ringi. Kes vähegi sai, oli abiks. Tundsime suurt heameelt ja tänulikkust. Ühised ettevõtmised liidavad, mõnede peredega püsivad sidemed siiani.

Tänu mehele, kes võttis vastutuse

Lõpetuseks veel üks tore uudis – põranda ehitus käib! Kogu eelmise suve palvetasime, et võiks selle tööga alata. Mõnes kohas oli põrand väga kehvas seisus, kartsime, et klaver vajub läbi. Aga polnud õiget meest, kes töid mõistaks täielikult juhtida ja võtaks vastutuse. Nüüd see armas mees ilmus ja soovis juba aprillis alustada.

Vana põranda üleskiskumisel oli tore meestevägi kohal. Praegu peame teenistusi tagatoas ja parajad virnad asju on kõigis ruumides. Aga asi edeneb. Õnnistust armsale vennale Loksa kogudusest, kes selle töö on ette võtnud ja seda täie pühendumisega teeb.

Kevad on Rakvere koguduses möödunud põrandaehituse tähe all. Ajakirja ilmumise ajaks on töö juba valmis.

***

Soovin, et Jeesuses Kristuses olev Jumala au võiks ilmuda Tema koguduse läbi, et päästa veel rahvaid. Soovin, et Kristuse ihu saaks terveks, tugevaks. Palun, et võtaksime alandliku meelega vastu neid õnnistusi ja seda tarkust, mida Püha Vaim oma tahte kohaselt meile kõigile (kõigile!) jagab. Paulus ütleb: "Sellepärast meiegi, et nii suur pilv tunnistajaid on meie ümber, pangem maha kõik koorem ja meid nii hõlpsasti takerdav patt ning jookskem kannatlikkusega meile määratud võidujooksmist, vaadates usu alustajale ja täidesaatjale Jeesusele."

EMK IX Suvekonverents

Joh 20:22

Võtke vastu Püha Vaim!

8-11. augustil 2013 EMK laagris Giideon

Esmakordselt

- EMK Noortelaager samal ajal paralleelprogrammiga!
- ÜMK Põhjala ja Baltikumi Piiskop Christian Alsted
- Ansambel „Robirohi“
- Aldersgate inglise-eesti ühismeeskond David Winstanley juhtimisel „Elu Vaimus Seminar“

Taas

- Kogu programm on eesti, vene ja inglise keeles
- Konverentsi ülistusgrupid
- Eraldi programm lastele
- Pühapäevane ristimis-ja armulauateenistus Taavi Hollmani juhtimisel

Osavõtumaksud

I Soodusaeg (kuni 15.maini) PS! võib maksta ka kahes osas, teine osa peab laekuma 1.juuliks!

Üksikisik 45 EUR (Üks päev laagris 15 EUR)

Perekond alates 3-st inimesest iga pereliige 35 EURi

Pensionär ja noor alla 25a 40 EUR, alla 7a lapsed tasuta

Ööbimine telgis 30 EUR (üks päev laagris 10 EUR)

Pastoripere soodustus 40 EUR

Vabatahtlik töötegija (E-P-ni) 25 EUR, palume teatada soovist tulla vabatahtlikuks I soodusajaks.

II Soodusaeg (kuni 1.juulini)

Üksikisik 50 EUR

Perekond alates 3-st inimesest iga pereliige 45 EUR

Pensionär ja noor alla 25a 45 EUR, alla 7a lapsed tasuta

Ööbimine telgis 35 EUR

Alates 1.juulist ning kohapeal

Üksikisik 55 EUR

Telgis 40 EUR

Alla 7a lapsed tasuta

(Muid soodustusi ei ole)

Registreerimine on toimunud,
kui kannate osamaksu Eesti Metodististi kiriku a/a-le 10052004731009
Ja saadate e-kirja oma tulemise kohta suvekonverents@metodistikirik.ee
või helistate Marjana Luist 56601464

ISSN 1406-2291